Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 52. 1936.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, czwartek, dnia 24 grudnia 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Redakcja i Administracja Gazety Urzędowej
Powiatu Katowickiego
zasyła
wszystkim Czytelnikom
serdeczne życzenia
„Szczęśliwego Nowego Roku".

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 26 października 1936 r.

o wyłączeniu niektórych zakładów mleczarskich spod działania ustawy o mleczarstwie.

Na podstawie art. 1 ust. (3) i art. 19 ustawy z dnia 22 kwietnia 1936 r. o mleczarstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 272) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Wyłącza się spod działania ustawy z dnia 22 kwietnia 1936 r. o mleczarstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 272) zakłady mleczarskie (zlewnie mleka, mleczarnie, śmietanczarnie, maślarnie, serownie), otrzymujące mleko wyłącznie z własnego gospodarstwa w celu puszczenia w obrót w ilości nie przekraczającej:

300 litrów dziennie — dla zakładów położonych na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, krakowskiego, lubelskiego, lwowskiego, łódzkiego, pomorskiego, poznańskiego, stanisławowskiego, śląskiego, tarnopolskiego, warszawskiego i wołyńskiego,

200 litrów dziennie — dla zakładów położonych na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wileńskiego,

100 litrów dziennie — dla zakładów położonych na obszarze m. st. Warszawy.

(2) Do ilości mleka określonej w ust. (1) nie wlicza się mleka wydawanego pracownikom jako wynagrodzenie w naturze.

(3) „Gospodarstwo" w rozumieniu ust. (1) rozporządzenia niniejszego oznacza gospodarstwo rolne.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1936 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) J. Poniatowski

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 17 listopada 1936 r.

w sprawie wypuszczenia do obiegu znaczków podatkowych od uboju, wartości 25 groszy.

Wobec postanowień art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 583) podaje się niniejszym do wiadomości, że w listopadzie 1936 r. będą wprowadzone do obiegu znaczki podatkowe od uboju, wartości 25 gr (dwadzieścia pięć groszy). Do czasu wyczerpania zapasów znaczków stemplowych po 25 gr, znaczki te po nadrukowaniu na nich znaku „P. U." używane będą jako znaczki podatkowe od uboju wartości 25 gr.

Opis znaczków stemplowych wartości 25 gr podany jest w § 1 ustęp 9 punkt 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797).

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski.

(Przedr. z Gaz. Urz. Woj. Śl. Nr. 40, z dnia 17. X. 1936 r.)

OKÓLNIK Nr. 89

z dnia 5 grudnia 1936 r.

Instrukcja w sprawie nadzoru nad cenami

(Nr. Apr. 89-28-1)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Zarządzona ostatnio akcja zwalczania gospodarczo nie pożądanej zwyżki cen wykazała, że nie wszędzie lokalne władze administracji ogólnej dostatecznie orientują się w przepisach w tej mierze obowiązujących jak również wykazała, że działalność władz administracji ogólnej oraz organów wykonawczych nie zawsze była zgodna tak z obowiązującymi przepisami, jak i z założeniami rządowej polityki gospodarczej.

Celem racjonalnego wykorzystywania uprawnień w ramach obowiązujących przepisów i skoordynowania na przyszłość akcji w zakresie walki ze spekulacyjną zwyżką cen (np. ukrywanie towaru dla podbijania ceny, nielegalne porozumienie firm, ograniczające wolną konkurencję) — w sposób zgodny z intencją władz naczelnych, podaję poniżej szczegółowe wskazówki odnośne przepisów z zakresu pieczy nad cenami artykułów powszedniego użytku.

W dziedzinie nadzoru nad cenami, w świetle obowiązujących przepisów odróżnić należy następujące grupy artykułów:

a) artykuły, których ceny podlegają tylko obowiązkowi ujawniania za pomocą cenników — są to rzeczy ruchome, służące pośrednio lub bezpośrednio do zaspakajania powszednich potrzeb ludzi i zwierząt domowych;

b) artykuły, których zapasy podlegają obowiązkowi ujawniania wobec władz, niezależnie od obowiązku ujawnienia lub możliwości wyznaczenia ich cen.

c) artykuły, których ceny mogą być przez władze regulowane niezależnie od obowiązków ujawnienia cen, wzgl. zapasów.

A. Ujawnianie cen.

Obowiązek ujawniania cen opiera się na rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r. w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawiania ich na żądanie władzy (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 139 z 1923 r.)

Rozporządzenie to nakłada na posiadaczy składów, sklepów, handlów, restauracji, cukierni i wogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku — obowiązek ujawniania cen za pomocą:

a) cenników,
b) oznaczania towaru ceną,
c) wystawiania rachunków kupującym, oraz
d) przedstawiania rachunków (faktur) władzom.

Obowiązek ten dotyczy zarówno detalistów, jak i hurtowników, nie dotyczy natomiast producentów rolnych, którzy sprzedają produkty własnego gospodarstwa rolnego.

Od obowiązku tego zwolnić też należy apteki, które co prawda są przedsiębiorstwami handlowymi, jednakowoż w zakresie cen środków leczniczych podlegają specjalnej kontroli władz sanitarnych.

Cenniki.

Cenniki (wykaz cen) muszą odpowiadać wymogom wymienionym w samym rozporządzeniu, a mianowicie muszą zawierać:

a) nazwę firmy lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa,
b) adres przedsiębiorstwa,
c) datę sporządzenia cennika,
d) wyszczególnienie towarów według gatunków i rodzajów,
e) wyszczególnienie cen.

Poza tymi wymogami, wskazanym jest by cenniki były w miarę możności drukowane lub pisane czytelnie atramentem, nigdy zaś ołówkiem oraz by format najmniejszych cenników był ustalony jednolicie np. na 1/2 arkusza papieru.

W ten sposób sporządzone cenniki muszą być wywieszone wewnątrz lokalu handlowego na miejscu widocznym, umożliwiającym zapoznanie się z nimi przez kupujących.

Względy życiowe nakazują jednak czynić pewne odstępstwa od wymogów wywieszenia cennika na miejscu widocznym w przedsiębiorstwach handlowych o bardzo wielkim i różnorodnym asortymencie towarów. W takich przedsiębiorstwach wywieszenie cennika napotyka na bardzo znaczne trudności, a bardzo często jest wręcz niemożliwe; dlatego należy w tych wypadkach uznać za wystarczające, gdy w lokalu handlowym znajduje się do dyspozycji kupujących szczegółowy spis towarów, przeznaczonych na sprzedaż z podaniem ich cen, w formie książkowej.

Ceny podane w cenniku muszą być obliczane wyłącznie w stosunku do obowiązujących jednostek miar i wag (1 metr, 1 litr, 1 kg. it p.) lub sztuki, przy czym oznaczanie cen „od—do" należy stosować tylko w tych wypadkach, kiedy szczegó-

łowe wyliczenie wszystkich gatunków i rodzajów towarów, na mającym być wywieszonym cenniku, nastręczałoby znaczne trudności.

Cenniki (wykazy cen) nie mogą być pod żadnym pozorem sporządzane przez władze administracji ogólnej. lub komunalnej, ani też nie mogą być przez te władze zatwierdzane, chociaż obejmują i takie artykuły, których ceny ustalono przez komisje do wyznaczania cen, jak również nie mogą zawierać żadnych adnotacji, względnie uwag, któreby na takie zatwierdzenie wskazywały.

Przyjętemu przez posiadaczy przedsiębiorstw zwyczajowi posługiwania się cennikami, sporządzonymi przez związki kupców, kongregacje kupieckie, stowarzyszenia, cechy, czy Izby Przemysłowo-Handlowe nie należy przeciwstawiać się, o ile takie cenniki odpowiadają wszystkim warunkom względnie wymogom powyżej wyłuszczonym. Cenniki takie powinny zawierać nazwę firmy i datę sporządzenia. Odpowiedzialność jednak za tego rodzaju cenniki ponoszą w każdym wypadku posiadacze przedsiębiorstw.

Oznaczanie towarów cenami.

Obowiązek oznaczania towarów cenami polega na bezpośrednim uwidocznianiu cen każdego rodzaju i gatunku przedmiotu powszedniego użytku, przeznaczonego na sprzedaż, a znajdującego się na wystawie sklepowej i wewnątrz lokalu handlowego. Podkreślić tutaj należy, że chodzi tu nie o oznaczanie cen każdej sztuki tego samego rodzaju, czy gatunku przedmiotu, a wystarczy oznaczenie ceną jednej sztuki z tego samego rodzaju i gatunku, o ile oczywiście identyczność tej sztuki, ceną oznaczonej z resztą tego samego towaru, nie budzi żadnej wątpliwości.

Oznaczanie towarów cenami może mieć miejsce w sposób dowolny, lecz widoczny i czytelny, oraz w stosunku do obowiązujących jednostek miar i wag lub sztuki.

Wystawianie rachunków.

Do wystawiania rachunków obowiązani są posiadacze przedsiębiorstw tylko na żądanie kupujących. Odmowa wystawienia rachunku stanowi już przekroczenie omawianego rozporządzenia. Rachunki muszą zawierać:

1) nazwę firmy lub nazwisko posiadacza,
2) jego adres,
3) datę sprzedaży,
4) jakość i ilość sprzedanego towaru,
5) cenę za którą towar sprzedano.

Przedstawianie rachunków (faktur) władzom.

Posiadacze przedsiębiorstw, zajmujących się sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku, są obowiązani posiadać faktury (rachunki) na nabyte przez nich celem sprzedaży artykuły. Rachunki te (faktury) posiadacze przedsiębiorstw są obowiązani przedstawić władzom administracji ogólnej na ich żądanie. Obowiązek posiadania faktur (rachunków) jest więc w zasadzie kategoryczny, podczas gdy obowiązek przedstawiania ich władzom uzależniony jest od żądania władzy. Celem omawianego przepisu jest umożliwienie władzom administracji ogólnej istotnej kontroli nad poziomem cen detalicznych przedmiotów powszedniego użytku. Z uprawnień tych jednakże władze powinny korzystać tylko wyjątkowo np. w wypadkach ujawnionej tendencji spekulacyjnej zwyżki cen przedmiotów powszedniego użytku i t. p.

Faktur tych, względnie rachunków władze nie powinny ani zabierać, ani zatrzymywać poza wypadkami przewidzianymi specjalnymi przepisami postępowania karno administracyjnego, sądowego i t. p. Ze względów życiowych nie należy jednak wymagać rachunków (faktur) na przedmioty rolne od detalicznych sprzedawców artykułów spożywczych, zaopatrujących się w te artykuły bezpośrednio u drobnych producentów rolnych.

Zakres przedmiotów powszedniego użytku.

Zakres przedmiotów powszedniego użytku jest bardzo obszerny i wyliczenie taksatywne przedmiotów pod to pojęcie podpadających jest, jeśli nie niemożliwe, to w każdym razie bardzo trudne, tym bardziej, że należy w takim wyliczeniu uwzględnić w jak najszerszej mierze przyzwyczajenia lokalne ludności, nadające w pewnych okręgach, pewnym przedmiotom, charakter „powszedniego użytku".

Z tych względów należy załączony do niniejszego okólnika spis artykułów powszedniego użytku traktować raczej, jako przykładowy, a dopiero po jego uzupełnieniu, względnie zmianach uwzględniających stosunki miejscowe podać go do wiadomości publicznej, jako spis obowiązujący, przy czym tworzenie nowych grup artykułów w tym wykazie bez zgody Ministerstwa jest niedozwolone.

Zarządzenia władz.

§ 2 rozporządzenia o ujawnianiu cen nakłada na powiatowe władze administracji ogólnej obowiązek wydania szczegółowych zarządzeń „zarówno co do sposobów i formy sporządzania i wywieszania cenników, jak i co do sposobów i formy ujawniania cen na przedmiotach przeznaczonych do sprzedaży".

Celem ujednostajnienia tych zarządzeń przynajmniej na terenie województw, zechcą P. P. Wojewodowie, a w m. st. Warszawie — Pan Komisarz Rządu, wydać polecenia opracowania w myśl wskazówek, zawartych w niniejszym okólniku, dla podległych władz administracji ogólnej wzorowych zarządzeń, opierających się na § 2 omawianego rozporządzenia,

(Dokończenie nastąpi).

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Spr. Wewn., Nr 35 z dnia 10 grudnia 1936 r.)

OKÓLNIK Nr. 75

z dnia 29 września 1936 r.

o usuwaniu kamieni z pól.

(Nr. SG. 94-52-3.)

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich) i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

W niektórych okolicach Państwa, obfitujących w kamienie na polach i pastwiskach, ludność rolnicza kamieni tych nie usuwa przez niedbalstwo, a częściowo w przekonaniu, że usunięcie kamieni może spowodować przesuszenie gleby. Pozostawienie kamieni na polach nie pozwala na podniesienie kultury rolnej, utrudnia uprawę i zmniejsza plony. Tymczasem zebranie kamieni może dać poważne korzyści rolnikom i przyczynić się do podniesienia stanu gospodarczego kraju. Gromadzenie kamieni z pól przy drogach sprzyja inicjowaniu i prowadzeniu budowy dróg bitych, bo ułatwia zdobycie materiału na nawierzchnię drogową. Za uprzednią zgodą

zarządów drogowych względnie zarządów związków samorządowych, rolnicy mogą dostarczać kamień na drogę, na poczet należności podatkowych, jak również zamiast świadczeń robocizny na podstawie ustawy o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne. Kamień może też znaleźć zastosowanie w budownictwie ogniotrwałym, przy robotach melioracyjnych lub może być sprzedany na tłuczeń, zakupywany przez władze kolejowe do wysypywania torowisk.

Proszę P. P. o zarządzenie, by w okolicach, gdzie kamień na polach występuje i nie jest z nich powszechnie usuwany, rozwinięta została propaganda za zbieraniem kamieni i układaniem ich w stosy, wzdłuż dróg i na miedzach. Przede wszystkim należy usuwać większe kamienie i głazy. Propagandę prowadzić należy przez organa samorządowe i instruktorów rolnych, przy oparciu się o organizacje rolnicze i młodzieżowe na wsi oraz służbę drogową i w miarę możności — nauczycielstwo i duchowieństwo. Pożądane jest stosowanie premii dla rolników, szczególnie wydatnie oczyszczających pola swe od kamieni i urządzanie zawodów między wsiami (konkursy) przystępującymi do oczyszczania pól od kamieni.

Za MINISTRA
(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

(Przedruk: z Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z dnia 30 września 1936 r. nr. 27.

Dyrekcja Policji Katowice
Liczba Wet.-5/3.

W sprawie badania koni przekraczających granicę polsko-niemiecką a pochodzących z polskiego pogranicza — Dyrekcja Policji podaje do publicznej wiadomości, iż termin badania koni przez powiatowego lekarza weterynaryjnego na rok 1937 wyznaczony został przez władze niemieckie jak następuje:

I. Beuthen (Bytom) Reichspräsidentenplatz

dnia 13. stycznia, 3. lutego, 3. marca, 7. kwietnia, 5. maja, 2. czerwca, 7. lipca, 4. sierpnia, 1. września, 6. października, 3. listopada i 1. grudnia 1937 r. od godz. 8 do 11-ej.

II. Hindenburg (Zabrze) plac targowy — Körnerstrasse

dnia 7. stycznia, 4. lutego, 4. marca, 1. kwietnia, 13. maja, 3. czerwa, 1. lipca, 5. sierpnia, 2. września, 7. października, 4. listopada i 2. grudnia 1937 r. od godz. 9 do 10.

Katowice, dnia 18. grudnia 1936 r.

Za Dyrektora Policji
(—) Dr. Głombik
Powiatowy Lekarz Weterynaryjny.

Dyrekcja Policji Katowice

Obwieszczenie!

Na podstawie § 21 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 28. sierpnia 1934 (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 757) do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, Dyrekcja Policji w Katowicach podaje do publicznej wiadomości, że pobór dodatkowy dla poborowych roczn. 1915 i starszych na terenie Katowice-miasto i powiat odbędzie się w następujących dniach:

28 stycznia 1937 r., 25 lutego 1937 r.,
24 marca 1937 r. i 22 kwietnia 1937 r.

Dodatkowa Komisja Poborowa urzędować będzie w domu Miejskiego Ośrodka Wychowania Fizycznego im. Marszałka Piłsudskiego w Katowicach ul. Raciborska.

Wszyscy poborowi, którzy dotych czas z jakich kolwiekbądź powodów nie stawali do przeglądu przed Komisją Głównego Poboru, obowiązani są do stawienia się przed Dodatkową Komisją Poborową, w dniach wyżej podanych, a to pod rygorem pociągnięcia do odpowiedzialności karnej w myśl obowiązujących przepisów. Poborowi winni się stawiać do poboru o godz. 8-ej rano punktualnie, w stanie trzeźwym, w czystej bieliźnie i należycie wymyci, jak również posiadać dowody stwierdzające tożsamość ich osoby. Ponad to winni poborowi przedłożyć Komisji Poborowej wszelkie posiadane świadectwa szkolne.

Dyrektor Policji
(—) Dr. Seidler.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego“ należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego“ można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.